

в концентрационния лагер в Дахау. През есента на 1939 г. няколко стотици жени са арестувани и изпратени в лагера в Равенсбург. Концентрационен лагер е създаден и в Залцбург (Максглан), където настаняват циганите, преди да ги депортират в Полша, което става доста по-късно. През ноември 1940 г. в Лакенбах е създаден лагер за принудителен труд. Позволено е на семействата да живеят заедно, но в много отношения условията приличали на условията в концентрационните лагери; най-много затворници – 2300 души – има през ноември 1941 г. Много починали вследствие на лошите условия и били погребани в близкото еврейско гробище. Две хиляди души, главно жени и деца, през 1941 г. са превозени от Лакенбах до еврейското Лодзко гето. Няма оцелели сред тях. Други 2600 цигани, повечето от лагера в Залцбург, са изпратени от Австрия в Аушвиц. Един светъл лъч в тази тъжна история е постъпката на барон Рохунози. Той не позволява нито едно от циганските семейства, работещи за него, да попадне в ръцете на нацистите. Помага им да избягат през границата в Унгария, а по-късно сам е принуден да избяга. Към края на войната условията в лагера в Лакенбах се подобряват и тъй като затворниците работят за немската военна промишленост, много от тях оцеляват.

Две трети от австрийските роми и синти, приблизително 11 000 души, загиват през нацисткия период.

Циганите от лагерите в Лакенбах и в Залцбург-Максглан получават компенсация чак през 1961 г. Едва през 1988 г. те са компенсирани наравно с циганите от концентрационните лагери в Аушвиц.

Малкият брой роми и синти, оцелели след **Холокоста**, нараства от прииждащите най-вече от Югославия имигранти, търсещи работа, както и от броя на бежанците от Източна Европа. Сред австрийското население преобладава негативно отношение към циганите. То взима връх през 1995 г., когато близо до ромско селище в Оберварт в Бургенланд се появява надпис на немски: „Ромите обратно в Индия“. Когато четирима цигани се опитват да го махнат, се взривява бомба, която убива и четиримата. Австрийската писателка Елфриеда Йеленек написа пиеса на тази тема, но заради расистките нападки срещу нея представлението на пиесата бе в Хамбург, а не във Виена.

Първата циганска организация, *Верейн рома*, е основана през 1989 г. в Оберварт; впоследствие са създадени и други подобни групи. През 1993 г. някои цигани получават статут на *Volksgruppe* (етническа група) – статут, с който се ползват например унгарците